

bleven fremhævet, og hvor der er tales om at Krigsministeren havde sat en uafhængig Mand i Spidsen for Expropriationen, istedet for at paalægge Ingenieurcorpsen at foretage det i den Retning fornødne. Nu har man sagt, hvilen Uafhængighed kunde der vel være hos en Mand, der paatager sig et Hver for Krigsbestyrelsen? Men der var dog den Uafhængighed tilstede, at han kunde frastige sig sit Hver, hvad Diebstl han vilde, og det forekommer mig fuldkommen tilstrækkeligt. Denne Mand var fuldstændig uafhængig; men det er Ingenieurcorpsen ikke; han var fuldstændig uafhængig, og hvis det stred mod hans Overbeviisning, kunde han frastige sig Hveret, hvad Dag han vilde. At jeg har søgt en Mand, som ikke var indlevet i vore locale Forhold, er skeet med fuldkommen beraad. Nu jeg har troet, at naar det gjaldt en Sag som denne, hvor Communen og en stor Deel af Grundeterne vare i Conflict med hinandens Interesse, var det netop ønskeligt og rigtigt og klogt at vælge en Mand, som var af en fuldstændig hæderlig Charakter, med Sagkundskab, og havde den store Fordeel netop at staa udenfor Forholdene. At Manden har været Embedsmand i Slesvig, kan dog ikke komme ham til Skade, og heller ikke at han er kommen til at bruge et latinist Ord, som den ærede Forslagsstiller ikke er vant til. Den ærede Forslagsstiller har fuldstændig forstaaet, hvad der var meent. Om det var et daaligt eller et godt Udtryk, skal jeg fuldkommen lade staa her; men et meget tydeligt Udtryk var det, og det er ogsaa fuldstændig blevet forstaaet. Det er fremhævet, at Krigsministeriet havde stillet denne Mand i Spidsen for Expropriationen. Sa, det er kommet til at staa der, men De ville see, at et Par Vinter høiere oppe stader der, at til paa Regjeringsens Begne, at varetage det fornødne med Hensyn til den omhandlede Expropriation beskaffedes forhenværende Chausseedirecteur et Hertugdømmet Slesvig, Oberst Com. Dinesen, som Krigsministeriets Delegerede. Der staaer altsaa, hvad der egentlig var meent, nemlig at han skulde varetage det fornødne paa Regjeringsens Begne. At der er kommet til at staa, at han sættes i Spidsen for Expropria-

tionen, maaske alt Fald sammenholdes med Dertens Forud, og Meentigen har ikke været nogen anden end den, at han skulde lade, saaledes som det er Skik og Brug, og ifølge den mindelige Bestemmelse, navnlig i Forordningen af 1845, at Regjeringen bestikker en sagkyndig Mand til at føre Ledelsen ved saadanne Leiligheder. Den Paastand, at den saadanne Mand skulde fuldstændig lobe med den Commissions, har en Sat til at lade, og angreb paa den paagjældende Commission, som jeg paa ingen Maade troer, at kunne lade gaae urendret ham. Det er en meget let Sag, naar Resultatet af en saadan Forhandling ikke convererer en, at angribe de paagjældende hæderlige Mand, som have paataget sig Hveret, med jeg har den fuldstændigste Fortroelse til, at disse Mand have udført deres Hver med Dygtighed og Uafhængighed, og jeg troer, at det er det højeste Grad betænkeligt, at man naar man overensstemmende med Loven har udnevnt Mand, som den der her er Tale om, da gjør dem til Genstand for Angreb, fordi de have udført deres Pligt, ikke overensstemmende med de Begreber, man har om Gælddommernes Verd, men efter hvad de selv ansee for ret og billigt. At den samme Delegerede siden er udnevnt til Formand for Værdisforhoielsescommissionen, og at man der indsatte to Medlemmer, der havde været Medlemmer af den første Commission, troer jeg ogsaa var overmaade rigtig, thi derved var der i Commissionen det fornødne Kjendskab, istedet til den første Commissions Forhandlinger. Det maatte være ønskeligt, at den Commission, der skulde bedømme Værdisforhoielsen med Hensyn til Byggefriheden, ogsaa var fuldkomment fortrolig med, hvad der var skeet med Hensyn til Expropriationen. Den havde derved erhvervet sig Kjendskab til de paagjældende Giendomme, til alle de Forudsætninger, under hvilke den første Commission havde gjort sin Rapport, og det maatte netop være til stor Fordeel. Jeg troer altsaa, at denne Bestemmelse, at den samme Mand blev sat som Formand for Værdisforhoielsescommissionen, var fuldkomment hensigtsmæssig. S. alt Fald der den tilfuien med beraad. Nu. — Jeg skal ibid. indfrænter mig til disse Bemærkninger, idet jeg maaske forbeholde